

Într-o bună dimineață

Ramtha

Extras din: Ramtha, Cartea Albă
Copyright © 1999, 2001 JZ Knight

„Dumnezeul Necunoscut este tăcere – o mare tăcere – și totuși, ea vă vorbește, dacă o lăsați să o facă. Întindeți-vă și fiți parte din acest continent. Vizitați-i toate locurile. Fiți parte din ele. Dați-vă jos aptitudinile și bijuteriile, descălțați-vă. Fiți neorânduți și de o simplitate demodată – și mergeți și experimentați-l pe Dumnezeu în acest paradis al vostru, pe care l-ați creat. Vă implor să faceți asta. Nu veți fi trăit cu adevărat – nici nu veți fi ajuns să îl înțelegeți pe acest Dumnezeu care sunteți – până ce nu veți fi fost în aceste locuri și nu veți fi făcut parte din conștiința lor continuă, eternă.“

– Ramtha

Momentele acestea pe care le-am petrecut împreună au fost dulci. Să vin în viața voastră și să ating poate chiar marginea ei e o mare plăcere, vă asigur. Tot ce am împărțit cu voi, am făcut-o pentru mine însumi, căci fiecare dintre voi sunteți ceea ce sunt și eu, Tatăl pe care îl iubesc cu ardoare și pe care îl voi iubi întotdeauna. Tot ce fac pentru a contribui la evoluția prețioaselor voastre ființe glorifică și preamăresc pe Tatăl care este împărăția Eu Sunt.

Am venit ca frate al omenirii, din care odinioară am făcut parte cu ardoare. Am trăit aici, ca om și am experimentat tot ce ați experimentat și voi. Am trăit disperarea voastră, am jelit supărarea voastră. Am visat visele voastre și v-am cunoscut bucuria. Deși am fost la toate nivelurile, cea mai profundă dintre experiențele mele a fost când m-am aflat aici, în mijlocul vostru, ca om, ca Dumnezeu/om, experimentând pericolele, disperarea și momentele trecătoare de glorie pe care le-ați cunoscut cu toții. Am ales să revin aici pentru că vă înțeleg. Și a vă înțelege înseamnă a vă iubi.

Nu am venit să vă mântui, căci nu e nimic de care să trebuiască să fiți mântuiți. Am venit doar să vă amintesc de moștenirea minunată, pe care ați uitat-o cu mult timp în urmă și să vă vorbesc despre un viitor măreț, pe care îl veți vedea cu toții în curând. Am venit să vă ajut să vă dați seama că aveți opțiuni mai mărețe pentru expresia vieții voastre și să vă ajut să scoateți la lumină cunoașterea care vă permite să vă exercitați aceste opțiuni, dacă voiți să faceți acest lucru. Tot ce am cerut de la voi este să aplicați în viața voastră – în

Într-o bună dimineață

propriul vostru ritm și în propriul vostru mod – tot ce înțelegeți și vă este util în propria voastră evoluție, către o viață mai armonioasă și mai plină de bucurie.

Calea mea, în viața petrecută în acest plan, a fost să devin Dumnezeu Necunoscut – care, după cum aveam să descopăr, eram eu însumi – și să trec dincolo de dimensiuni, să zburd în aventurile eternității. Și așa am făcut – și încă mai fac. M-am întors să vă spun că acele aventuri vă așteaptă și pe voi, atunci când veți fi îmbrățișat tot ce este această viață așa cum am făcut-o eu.

Mergeți și trăiți în viața voastră înțelegerile pe care vi le-am oferit. Lăsați-le să fie înlăuntrul ființei voastre. Când faceți asta, vă veți da seama curând că vi s-a dat o comoară mai mare decât ați fi putut să cereți sau să concepeți vreodată.

Luată ceea ce ați învățat, ceea ce ați auzit, ceea ce ați citit – și aplicați cu simplitate. Cu cât sunteți mai simpli, cu atât deveniți mai puternici. Și dacă vreți ceva, cereți. Nimeni din acest plan nu are puterea să vă dea acel lucru. Cereți din Domnul Dumnezeu al ființei voastre, să vă dea Tatăl – și să știți că așa a făcut, indiferent despre ce este vorba. Și unde să mergeți, ca să cereți? În templul dinlăuntru. Pur și simplu, cereți în tăcerea propriilor voastre gânduri. Cererea este auzită întotdeauna.

Știu cine sunteți. Și știu ce faceți și ce visați. Când credeți că nu vă vede nimeni, trebuie să înțelegeți că sunteți ca stelele în cer, la miezul nopții. Sunteți acolo și vă poate vedea toată lumea. Toate lucrurile știu cine sunteți și ce faceți, mai ales aceia dintre noi care se află în nevăzut. Cine sunteți contează cu adevărat doar pentru voi. După ce s-au spus și s-au făcut toate, nu mai puteți să depindeți decât de voi înșivă și de lumina aceea prețioasă dinlăuntru vostru, care se numește Dumnezeu Atotputernic. Fiți cinstiți cu voi înșivă. Fiți individuali cu voi înșivă. Și iubiți ceea ce sunteți, astfel încât lumina voastră și modul în care sunteți văzuți, ca stelele la miezul nopții, să devină foarte strălucitoare și foarte frumoasă.

Oamenii mei m-au numit Ramtha cel Iluminat, așa că mi-am păstrat acest nume până acum. Un iluminat? Eu eram o entitate solitară, care stăteam pe un platou, în timp ce toți ceilalți erau ocupați cu tot felul de lucruri pe care le fac în timpul zilei. Și totuși, în acea sălbăticie, departe de viața de zi cu zi, l-am găsit pe Dumnezeu cel Necunoscut.

Lumea nu înseamnă la piață, iubiții mei frați. Într-adevăr, acolo e o forfotă de viață. Dar viața mai măreață se găsește în afara pieței, la poalele magnificului copac sau pe vârful unui munte înzăpezit, unde vântul e aspru și rece și curat, sau în vastitatea deșertului sau pe nesfârșirea unei mări. Acest plan al vostru conține așa de multe lucruri, față de ceea ce v-ați dat voi voie să vedeți. Încă mai aveți de trăit, încă mai aveți de investigat. Ați fost doar în conștiința oprimentă a societății voastre, cu judecățile și idealurile ei mărunte și cu goana ei nebunească împotriva iluziei timpului.

Nu veți cunoaște viața cu adevărat, până ce nu veți fi devenit solitari în astfel de locuri, împăcați cu cerul de la miezul nopții și cu luna care răsare și apune până în strălucirea zorilor. Și prin toată cunoașterea și toate visele care vă vin, iată că și voi veți deveni iluminați, căci acolo, prioritățile se schimbă. Conștiința sălbăticiei vă acceptă, dragii mei frați. Vă

Într-o bună dimineață

acceptă și așteaptă de la voi să fiți atemporal, așa cum e și ea. În astfel de circumstanțe, creșteți și deveniți acest Dumnezeu și deveniți neclintii în toate zilele vieții voastre.

Dumnezeul Necunoscut e tăcere – o mare tăcere – și totuși, dacă îi dați voie, ea vă vorbește. Întindeți-vă și fiți parte din acest continent. Mergeți în toate locurile lui. Fiți parte din ele. Lăsați-vă la o parte aptitudinile și bijuteriile și descălțați-vă. Fiți neorânduți și de o simplitate demodată – și duceți-vă să-l experimentați pe Dumnezeu, în acest paradis al vostru, pe care l-ați creat. Vă implor să faceți asta. Nu veți fi trăit cu adevărat – și nici nu veți ajunge să îl înțelegeți pe acest Dumnezeu care sunteți – până nu veți fi fost în toate aceste locuri și nu veți fi fost parte din conștiința lor continuă și eternă.

Din totalitatea ființei mele, din Tatăl care arde înlăuntrul meu, doresc să știți cât de prețioși sunteți și în ce măsură sunteți iubiți și câtă nevoie e de voi. Ori de câte ori vă gândiți că nu e nimeni căruia să îi pese dacă trăiți sau dacă muriți, să știți că mie îmi pasă. Și ori de câte ori ființa voastră începe să pălească și simțiți că aveți nevoie de un tovarăș, chemați-mă, căci voi fi acolo. Voi fi cu voi toți, în toate zilele vieții voastre în acest plan, iar sufletele voastre – pline de iubire și de speranță și de bucurie – înfloresc cu flori magnifice de înțelepciune, de compasiune și de iubirea pentru a îmbrățișa tot ce e viață, văzută și nevăzută. În furtuna emoțională a acelei înfloriri, vor exista momente când vă veți dori să nu fi auzit niciodată de numele Ramtha, dar cu mult, mult mai mărețe vor fi momentele în care Dumnezeu este văzut, realizat și cunoscut înlăuntrul vostru.

Acum, v-am spus în toate modurile posibile – și am repetat de nesfârșite ori – despre cel mai mare adevăr pe care îl veți cunoaște vreodată: Voi sunteți Dumnezeu. Și poate că și voi începeți să vă dați seama că acesta este chiar un adevăr. A ști acest lucru în mod neclintit, dragi maestri, poate să vină numai prin desfășurarea, clipă de clipă, a vieții voastre.

Dar vreau ca voi să știți acest lucru: Într-o bună dimineață, în clipele dinaintea zorilor, pe când veți fi întinși în pat, singuri, iar tăcerea e atât de tăcută, încât o puteți auzi, vă veți trezi dintr-un vis care nu este vis. Veți deschide ochii în întunericul camerei, vă veți ridica din așternut și veți merge la o fereastră, prin care intră singura lumină pe care o puteți vedea.

Veți privi prin fereastra cu pervazul încă acoperit de picături de rouă, în cenușul întunecat al unei dimineți, ca să căutați la cerurile care aduc promisiunea unei lumini mărețe și strălucitoare. Și uitându-vă la frumusețea tuturor micilor perle strălucitoare care scânteiază pe panorama întunecată și catifelată a eternității, vedeți că luna a răsărit și a apus, iar acum a rămas tăcută pe orizont, în așteptarea unei lumini mai mari.

Singuri, înfiorați de un sentiment ce nu poate fi pus în cuvinte, stați și vă uitați la tăcerea vieții care se trezește. Curând, auziți foșnetul tufișului, de la o pasăre care, ca și voi, s-a ridicat din pat și se pregătește să salute dimineața. Îi ascultați cântecul gingaș, melodios, de speranță și bucurie și vă întoarceți cu privirea către răsărit, spre orizontul îndepărtat. Iar acolo vedeți munții însingurați, tiviți cu purpuriu, ca niște paznici ai vieții, înalți și liniștiți și puternici, conturați de o lumină blândă, de culoarea trandafirului. Iar norii care au călătorit tăcuți pe orizont sunt tiviți de auriul zorilor așteptate.

Într-o bună dimineată

Una cu toată această splendoare, în simplitatea ei de a fi, nu auziți nimic, decât bătăile inimii voastre, anticipând un eveniment măreț, ce va fi văzut curând într-o strălucire de glorie, la orizont. Perdeaua nopții pălește încet în lumina dimineții, iar voi vedeți cum stelele sunt din ce în ce mai palide, iar luna, cu magia ei, își predă frumusețea în fața zorilor ce se despletesc.

Sunteți prinși în frumusețea și în fascinația acestei clipe – și vă dați seama de un lucru. Fără continuitatea acelei dimineți, toate fricile voastre, toate grijile, visele și iluziile voastre n-ar fi nimic. În clipa aceea, din spatele munților poleiți, apare splendoarea unui uriaș giuvaer, cu săgețile lui de aur împungând valea cețoasă, ca razele strălucitoare ale speranței. Mărețul Ra se înalță și mai mult, iar cerul ia foc, în culori de albastru și lavandă și trandafir, portocaliu și roșu închis. Iar pasărea cântă mai tare și își începe zborul, pe când toată lumea se trezește, în promisiunea și în respirația minunată a dimineții.

Observând această priveliște spectaculoasă, care a văzut toate clipele timpului, emoția minunăției ei vă cuprinde întreaga ființă – și astfel, vă dați seama, cu bucurie, că sunteți chiar viața lui Ra. Sunteți paznicii tăcuți și puternici ai vieții, aliniați la orizontul îndepărtat. Sunteți tocmai culorile zorilor ce răsar, mișcarea ramurilor în tufiș, picăturile de rouă de pe pervaz și cântecul dulce și melodios, de bucurie, al păsării de dimineată.

Iar următoarele zori pe care le vedeți, le veți vedea ca „Iată pe Dumnezeu care Sunt eu.“ Și veți fi prinși de maiestuoșitatea și de frumusețea a tot ceea ce este, pentru că, acum, sunteți una cu lumina și cu puterea și cu continuitatea acestei forțe care nu spune un cuvânt.

A afla despre un adevăr e una; a deveni acel adevăr e altceva. Dar când vă așteptați mai puțin, vă veți ridica pentru a privi la o asemenea splendoare în cer. Și cunoașterea acestui adevăr, prin pacea ființei, va deveni o realitate, într-o bună dimineată. Și atunci toate cuvintele, confuzia, mânia, respingerea de sine, complexitățile legate de înțelegerea lui Dumnezeu, căutarea, cărțile și învățătorii – cu toate se vor fi sfârșit în tăcere, printr-o realizare profundă, care nu are cuvinte.

Vine și dimineata voastră, așa cum a venit și a mea.

„Calea mea, în viața mea în acest plan, a fost să devin Dumnezeu Necunoscut – care, după cum aveam să descopăr, eram eu însumi – și să trec dincolo de dimensiuni, să zburd în aventurile eternității. Și așa am făcut – și încă mai fac. M-am întors să vă spun că aceste aventuri vă așteaptă și pe voi, atunci când veți fi îmbrățișat toată această viață așa cum am făcut-o eu.“

— Ramtha